

[Industriministeren]

ding, jeg oplyste jeg havde modtaget fra udlandet, undervejs nok havde fået en formulering, som var utilfredsstillende. Hr. Dyremose har fået den nøjagtige forklaring, nemlig at jeg skulle modtage en oplysning fra udlandet, at jeg videregav den i nøjagtig den form, jeg fik den, at jeg senere blev gjort opmærksom på, at den næppe var rigtig, at jeg undersøgte det og videregav det svar, jeg derefter fik. Det er der ikke noget odiøst i, hr. Dyremose, og det er der heller ikke noget hastværk i, hr. Dyremose. Det er en fejl, en fejl, som er erkendt – ikke en fejl, som jeg begik, men det er ligeegyldigt, det er en fejl, jeg har ansvaret for, fordi jeg videregiver spørgsmålene – men den er lidt svær at koge helt så megen suppe på, som hr. Dyremose prøvede at gøre ved denne lejlighed.

Hr. Dyremose har spurgt mig, hvad jeg vil gøre ved de bemyndigelser, lovforslaget giver mig. Jeg vil udnytte dem efter de spilleregler, der er normale. Jeg vil i den valgbekendtgørelse, der skal skrives, tage den kontakt, som jeg også tog i 1973–74, med arbejdsmarkedets parter. Det lykkedes dengang at finde en absolut enighed mellem arbejdsmarkedets parter, og det vil jeg forsøge at finde endnu. Jeg ønsker ikke at vanskeliggøre en sådan enighed ved at lægge op til den konfrontation på forhold, som hr. Dyremose åbenbart gerne så.

Men som sagt også til hr. Dyremose: tak for tilslutningen til ændringsforslagene. Tak for den tilkendegivelse af, at det først var, da ændringsforslagene forelå, at der pludselig kom særlig gang i spørgsmålmøllen. Jeg forstod det ikke sådan, at der var kritik af, at svarene ikke var kommet hurtigt nok, men at nogle af spørgsmålene kom så sent, at det var svært at aflevere dem, før relativt få dage før der skulle skrives betænkning.

Ellemann-Jensen (V):

Det er dog noget af det frækkeste, jeg længe har hørt. Her står ministeren og siger, at når man er enig i ændringsforslagene, kan man ikke kritisere behandlingen af lovforslagene! Nej, det er dog groft! Men det svarer fuldstændig til den teknik, socialdemokratiet plejer at bruge, det er det, vi i venstre plejer at kalde svigermormetoden. Man kommer med en idé, der siger: nu slår vi alle svigermødre i Danmark ihjel, og når vi andre si-

ger: nej, nej, nej, nej, så siger de: o.k., så kun halvdelen, hvad skal vi så have for det? Det er på den måde, man forhandler i socialdemokratiet, det er på den måde, man får forlig skrabet i land, og det er formentlig også på den måde, man har fået dette forlig skrabet i land. For det, der sker, når man i sidste øjeblik kommer med ændringsforslag, der er helt anderledes end det oprindelige lovforslag, som tilfældet er i spørgsmålet om valgmetoder, er, at så får vi ikke tid til at gå tingene ordentlig igennem. Vi kan komme med en hel række spørgsmål om regneeksempler osv., og vi kan få fine matematiske svar, men vi når jo slet ikke at få det talt igennem, og desuden har man siddet og lavet aftaler bag lukkede døre om, hvordan man i øvrigt skulle gøre det. Vi har altså ikke haft rimelig tid til at behandle disse ting.

Det var ganske interessant at høre fru Lone Dybkjærs lange og videnskabelige beskrivelse af, hvilke forskellige valgmetoder der findes. Jeg forstod på fru Lone Dybkjær, at de radikale ligesom vi andre heller ikke føler, at der er en rimelig mindretalsbeskyttelse i det, som ministeren nu foreslår, og som vi altså ikke rigtig har haft tid til at grave i. Men jeg forstod, at der var andre metoder, der var mulige, bl. a. én, man benyttede sig af i det radikale venstre, men som man altså finder er for vanskelig til, at folk uden for det radikale venstre kan betjene sig af den. Jeg er egentlig ked af, at vi ikke har haft lejlighed til at dykke nærmere ned i den metode, for når man ser, hvordan det radikale venstres udvælgelsesmetoder åbenbart har formået at skabe en folketingsgruppe, der på trods af forholdsvis få medlemmer dog besidder en absolut flerhed af meninger, må det dog være udtryk for den helt store mindretalsbeskyttelse.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal bare sige til hr. Ellemann-Jensen, at jeg er klar over, at venstres problem er et andet, for uanset hvilken valgmetode man anvender dér, får man det samme ud af det.

Dyremose (KF):

Jeg vil først gerne sige til fru Tove Lindbo Larsen, at så vidt jeg har forstået det, forelå de første henvendelser fra organisationerne